

Lieta C-321/05

Hans Markus Kofoed

pret

Skatteministeriet

(Østre Landsret

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Direktīva 90/434/EEK — Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro apvienošanai, sadalīšanai, aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Valsts lēmums, kas regulē kapitāla daļu maiņu — Kapitāla daļu maiņa — Dividenžu izmaksa pēc neilga laika — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Ģenerāladvokātes Julianas Kokotes [*Juliane Kokott*] secinājumi, sniegti
2007. gada 8. februārī I - 5798
Tiesas (pirmā palāta) 2007. gada 5. jūlija spriedums I - 5818

Sprieduma kopsavilkums

1. *Tiesību aktu tuvināšana — Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmēj sabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Direktīva 90/434*
(*Padomes Direktīvas 90/434 2. panta d) punkts*)

2. *Iestāžu akti — Direktīvas — Izpilde no dalībvalstu puses*
(EKL 249. panta trešā daļa)

3. *Tiesību aktu tuvināšana — Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmēj sabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Direktīva 90/434*

(Padomes Direktīvas 90/434 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

1. Direktīva 90/434 par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmēj sabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, ir interpretējama tādējādi, ka kopējā nodokļu sistēma, kuru tā ievieš un kas ietver dažādas nodokļu priekšrocības, ir vienādi piemērojama ikvienai apvienošanas, sadalīšanas, aktīvu pārvešanas un akciju maiņas operācijai neatkarīgi no tā, vai akciju maiņas iemesli ir finansiāla, saimnieciska vai vienkārši nodokļu rakstura.

dātās sabiedrības dalībniekiem tikai tādēļ, ka pastāv noteikta laikposma saikne vai cita ar iegādes operāciju vai ar iespējamu krāpniecisku motīvu esoša saikne. Gluži pretēji, katrs atsevišķais gadījums ir jāpārbauda, ņemot vērā apstākļu kopumu, vai attiecīgajam maksājumam ir saistošas atlīdzības par iegādes operāciju raksturs.

Šajā sakarā jēdziens “maksājums skaidrā naudā”, kas piešķirts iegādātās sabiedrības dalībniekiem akciju maiņas ietvaros šīs direktīvas 2. panta d) punkta izpratnē, attiecas uz naudas maksājumiem, kam ir faktiskas atlīdzības par iegādes operāciju raksturs, proti, maksājumiem, par ko bija saistoša vienošanās papildus iegādātās sabiedrības pamatkapitāla vērtspapīru piešķiršanai, neatkarīgi no iespējamajiem operācijas pamatiem. Tātad “maksājumu skaidrā naudā” minēto noteikumu izpratnē nevar kvalificēt kā naudas maksājumu, kuru iegādātāja sabiedrība maksā iegā-

No tā izriet, ka iegādātās sabiedrības iegādātās sabiedrības dalībniekiem neilgu laiku pēc sabiedrību daļu apmaiņas izmaksātās dividendes, bet kas nav neatņemama atlīdzības, kas ir jāmaksā iegādātājai sabiedrībai, daļa, nav iekļaujamā direktīvas 2. panta d) punktā paredzētā “maksājuma skaidrā naudā” aprēķinā.

(sal. ar 27.–31., 33. un 48. punktu un rezolutīvo daļu)

2. Visām dalībvalsts iestādēm, piemērojot valsts tiesības, tās ir jāinterpretē pēc iespējas tuvāk Kopienas direktīvu redakcijai un mērķim, lai sasniegtu to izvirzīto mērķi. Lai arī šī interpretācijas prasība nedrīkst izraisīt to, ka direktīva kā tāda un neatkarīgi no valsts transpozīcijas tiesību normas, paredz pienākumus privātpersonām vai nosaka vai pastiprina to kriminālabildību, ja šo personu rīcība ir bijusi pretrunā tās [direktīvas] noteikumiem, tomēr dalībvalsts principā var iebilst pret valsts tiesību direktīvai atbilstošu interpretāciju pret privātpersonām.

(sal. ar 45. punktu)

3. Saskaņā ar Direktīvas 90/434 par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis izņēmuma kārtā un īpašos gadījumos var atteikties pilnībā vai daļēji piemērot visus vai daļu

šīs direktīvas noteikumus vai arī var neļaut izmantot to piešķirtās priekšrocības, ja izrādās, ka akciju maiņas operācijas notiek ar galveno mērķi vai vienu no galvenajiem mērķiem nemaksāt nodokļus vai izvairīties no nodokļiem.

Ja pastāv noteiktas norādes, kas varētu pamatot minētā panta piemērošanu, bet attiecīgās dalībvalsts valsts tiesības neietver nevienu specifisku tā transponējošu noteikumu, strīdīgās sabiedrības daļu apmaiņas aplikšanu ar nodokli varētu pamatot, ja valsts tiesībās pastāv noteikums vai vispārējs princips, saskaņā ar kuru tiesību ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta, vai arī pastāv citi noteikumi par krāpšanu nodokļu jomā vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas varētu tikt interpretēti atbilstoši šim pantam.

(sal. ar 37., 39., 46. un 48. punktu un rezolutīvo daļu)